

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: **K. P.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ivem Beránkem
sídlem Sokolovská 47/73, 186 00 Praha

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2021, č. j. MHMP 716475/2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2021, č. j. MHMP 716475/2021 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha-Dolní Počernice (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“) ze dne 1. 4. 2021, č. j. 1213/18/PK-193 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím uznal správní orgán prvního stupně žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o některých přestupcích**“), spočívajícího v ublížení na cti jinému zesměšněním, kterého se úmyslně dopustil tím, že dne 19. 6. 2018 v době po 20. hodině u domu č. p. X v ulici X v X slovně napadl M. J., narozeného dne X, a to tak, že vůči němu užil slova „máš holou prdel“. Za spáchání uvedeného přestupku uložil správní orgán prvního stupně žalobci v prvostupňovém rozhodnutí správní trest pokuty ve výši 1 000 Kč, a to dle ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona o některých přestupcích, ustanovení § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“) a ustanovení § 2 odst. 6 zákona o odpovědnosti za přestupky. Současně byla výrokem II prvostupňového rozhodnutí uložena žalobci i povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce v podané žalobě předně shrnul průběh předcházejícího správního řízení, v rámci tohoto shrnutí upozornil na některá pochybení správního orgánu prvního stupně a následně odkázal na část odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž žalovaný podle něj vyslovil názor, že neprovedení a nehodnocení výsledku Ing. K. P. správním orgánem prvního stupně považuje za vadu řízení, která by mohla být za určitých okolností způsobila ohrozit právo žalobce na spravedlivý proces, nicméně tuto vadu má za zhojenou v důsledku toho, že odvolací řízení tvoří s prvoinstančním jeden celek. K tomu žalobce uvedl, že tento názor žalovaného je zcela nesrozumitelný a postrádá jakékoliv bližší odůvodnění, proč je nepřezkoumatelný, a nad rámec toho představuje také překvapivé rozhodnutí, které je v rozporu se základními zásadami činnosti správního orgánu.
4. Dále žalobce rozvedl, že závěr žalovaného o zhojení vady řízení není opřen o žádné zákonné ustanovení a představuje tedy jednak nezákonný postup, a jednak nepřípustné zneužití správního uvážení. V této souvislosti citoval z nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 31/08. Žalovaný tedy byl dle žalobce povinen uvést v odůvodnění napadeného rozhodnutí zákonné ustanovení, z něhož dovedl samotnou možnost užití správního uvážení v souvislosti s úvahou o údajném zhojení vady řízení, a dále byl povinen řádně odůvodnit odklon od svého právního názoru vysloveného v rozhodnutí ze dne 31. 8. 2020, č. j. MHMP 1270658/2020 (dále jen „**předchozí rozhodnutí**“). Ve svém předchozím rozhodnutí totiž žalovaný podle žalobce nezmiňoval žádné okolnosti, z nichž by vyplývalo zhojení zmiňované vady řízení, ale naopak tuto vadu správnímu orgánu prvního stupně vytýkal jako podstatnou.
5. Odkaz žalovaného na zásadu jednotnosti správního řízení poté žalobce označil za zcela nepřipadný, jelikož k provedení řádného výsledku Ing. K. P. a k umožnění uplatnit mu jeho práva nedošlo ani v jedné fázi správního řízení. Žalovaný tedy podle jeho názoru napadeným rozhodnutím nezákonně aproboval protizákonný postup správního orgánu prvního stupně.
6. Rovněž žalobce v podané žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je i věcně nesprávné, neboť jednání, které je mu kladeno za vinu, nebylo dostačujícím způsobem prokázáno, nedosahuje intenzity společenské škodlivosti a stejně tak postrádá intenzitu, která by byla s to naplnit znaky skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm.

- a) zákona o některých přestupcích. V tomto směru poukázal na skutečnost, že osoba, která měla být přestupkem postižena, jemu připisovaný výrok sama ve vztahu k sobě užívala. Nadto žalobce podotkl, že tato osoba užívala v minulosti proti němu a jeho rodině výrazů podstatně hrubších a vulgárnějších, a že jeho jednání je třeba vnímat jako snahu bránit sebe a své blízké, a to i s ohledem na postup správního orgánu prvního stupně. Ten totiž opakovaně odmítal poskytnout mu ochranu před protiprávními činy a po celou dobu konfliktu straní panu M. J. a příslušníkům jeho rodiny.
7. Žalobce také v podané žalobě upozornil na šikanózní postup správních orgánů, k čemuž uvedl, že celé řízení o předmětném incidentu trvalo téměř 3 roky, přičemž již dvakrát došlo ke zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci k novému projednání. Správní orgány podle něj neprojednaly na úkor jeho práv věc řádně z důvodu časové tísně a snahy stihnout ve věci vydat rozhodnutí o jeho vině předtím, než dojde k zániku odpovědnosti za přestupek podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky.
 8. Následně žalobce sdělil, že v řízení před správním orgánem prvního stupně činil návrhy na doplnění dokazování a vyvíjel procesní aktivitu na svou obranu, v čemž mu bylo opakovaně bráněno. Konkrétně uvedl, že žádal, aby byla k předmětnému incidentu vyslechnuta Ing. K. P. a také on sám. Tyto návrhy nicméně správní orgán prvního stupně opakovaně zamítal. Průtahy v řízení poté lze podle něj přičítat pouze správnímu orgánu prvního stupně, který byl v řízení nečinný. Žalobce tak byl nucen podat podnět k nadřízenému správnímu orgánu, který na základě tohoto podnětu vydal opatření proti nečinnosti.
 9. Rovněž žalobce poukázal na vazby mezi rodinnými příslušníky osoby přímo postižené spácháním přestupku a osobami ve vedení správního orgánu prvního stupně a také podotkl, že upozorňoval na podjatost úředních osob, ovšem jeho námitky stran této podjatosti byly opakovaně zamítány. O skutečnosti, že správní orgán prvního stupně straní osobě přímo postižené spácháním přestupku, poté podle něj svědčí i to, že ačkoliv byl pan M. J. příkazem ze dne 4. 10. 2017, č. j. 1208/2018/pk, uznán vinným z přestupku proti občanskému soužití, došlo k provedení zápisu o tomto přestupku do evidence přestupků až na základě podnětu žalobce.
 10. Dále žalobce v podané žalobě namítl, že správní orgán prvního stupně zcela nesprávně hodnotil výpověď svědkyně S. jako věrohodnou výpověď nezávislé osoby, a poukázal na nezákonný postup při provádění jejího výslechu. Dle jeho názoru totiž tato svědkyně vypovídala po většinu času o irelevantních skutečnostech a z jejích vyjádření mimo jiné vyplývá, že je vůči němu předpojatá. Žalobce také upozornil na skutečnost, že pod pohrůžkou uložení pořádkové pokuty mu bylo znemožněno pokládat svědkyni otázky s odůvodněním, že toto právo má vykonávat prostřednictvím svého zástupce, čímž došlo ke zkrácení jeho procesních práv. Podotkl též, že svědkyně při výslechu opakovaně uváděla, že má špatné zrakové a sluchové rozlišení, a nebyla si jistá uváděnými skutečnostmi, což její výpověď činí nevěrohodnou.
 11. Žalobce též uvedl, že u zdejšího soudu je pod sp. zn. 3 A 98/2020 vedeno řízení o jeho správní žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2020, č. j. MHMP 988710/2020, a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 11. 5. 2020, č. j. 1177/19/PK-56, kterými mu byla uložena pořádková pokuta za ztížení postupu správního orgánu při ústním jednání konaném dne 4. 5. 2020. K tomu sdělil, že i

v průběhu tohoto ústního jednání docházelo k zásahům do jeho práv a práv jeho manželky. V podrobnostech poté odkázal na žalobu podanou v uvedené věci zdejšímu soudu.

12. Následně žalobce zdůraznil, že on i jeho manželka jsou terčem opakovaných útoků ze strany pana M. J. a příslušníků jeho rodiny, kteří ve svých útocích užívají velmi hanlivé a vulgární výrazy a také výhrůžky, přičemž dne 19. 6. 2018 byl dokonce fyzicky napaden panem K. K., otcem manželky pana M. J., následkem čehož byl 22 dní v pracovní neschopnosti. K těmto útokům začalo podle něj docházet záhy poté, co se se svou rodinou přestěhoval do X. V podrobnostech znovu odkázal na žalobu podanou zdejšímu soudu ve věci vedené pod sp. zn. 3 A 98/2020. Následně žalobce podotkl, že i přes zmíněné incidenty byl při jednání o usmíření dne 17. 12. 2020 ochoten celou věc uzavřít smírnou cestou, což pan M. J. razantně odmítl.
13. Závěrem podané žaloby tedy žalobce dovodil, že správní orgán prvního stupně je vůči němu podjatý a dlouhodobě straní panu M. J. a jeho rodinným příslušníkům. Ze všech výše uvedených důvodů poté navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 30. 8. 2021 uvedl, že podaná žaloba obsahuje především námitky, které žalobce uplatnil již v samotném přestupkovém řízení. S těmito námitkami se proto žalovaný musel vypořádat v rámci odvolacího řízení, pročez zdejší soud odkázal na důvody a způsob vypořádání těchto námitek v napadeném rozhodnutí.

IV. Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu zdejší soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
16. Dne 25. 6. 2018 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení o přestupku učiněné Policií České republiky podle ustanovení § 74 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Toto oznámení o přestupku se týkalo incidentu, ke kterému mělo dojít dne 19. 6. 2018 v době od 20.00 hodin do 20.24 hodin na adrese X, při němž pan M. J., nar. X, bytem X (dále jen „**pan M. J.**“), vulgárně urážel paní K. P., nar. X, bytem X (dále jen „**paní K. P.**“). Správní orgán prvního stupně si následně předvolal osoby zúčastněné na uvedeném incidentu k podání vysvětlení a po provedeném šetření věc odložil, neboť došlé oznámení neodůvodňovalo zahájení řízení o přestupku nebo předání věci.
17. Žalovaný poté vydal opatření proti nečinnosti ze dne 26. 2. 2019, č. j. MHMP 361322/2019, kterým správnímu orgánu prvního stupně přikázal, aby zahájil přestupkové řízení vůči panu M. J., žalobci a paní K. P. Na základě toho tedy správní orgán prvního stupně oznámil panu M. J., žalobci a paní K. P. zahájení řízení o přestupku a předvolal každého z nich k ústnímu jednání. Proti panu M. J. bylo přestupkové řízení zahájeno pro přestupek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že dne 19. 6. 2018 v době od 20.00 hodin do 20.24 hodin na adrese X slovně napadl paní K. P. a to tak, že ji nazval kurvou. Proti žalobci bylo přestupkové řízení zahájeno pro přestupek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že dne 19. 6. 2018 v době po 20. hodině u domu č. p. X v ul. X v X slovně napadl pana M. J. a to tak, že ho nazval póvlem

a sociálním případem, a uvedl, že má holou prdel. Proti paní K. P. bylo přestupkové řízení zahájeno pro přestupek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, kterého se měla dopustit tím, že dne 19. 6. 2018 v době po 20. hodině u domu č. p. X v ul. X v X slovně napadla pana M. J. a to tak, že ho nazvala póvl a sociálním případem.

18. Součástí správního spisu byly také protokoly o ústních jednáních konaných dne 15. 5. 2019. Z protokolu o ústním jednání konaném ve věci přestupku pana M. J., jemuž byla dále přítomna i paní K. P., se mimo jiné podává, že pan M. J. vypověděl, že výrok, který je mu kladen za vinu, nikdy neřekl, že předmětnému incidentu byly přítomny jeho sestra paní V. J. a její kamarádka L., a že v tento den došlo i k jinému konfliktu. Paní K. P. uvedla, že skutek se nestal v ulici X, ale v ulici X, a že ten den s manželem a dětmi přijeli, šli na procházku a pan J. jim z ničeho nic začal nadávat, přičemž si nevybavila, kde přesně byly její děti. Pan J. na ni následně křičel, že ji zabije, a proto utekli na svůj pozemek a zavolali policii. Nepamatovala si, zda byly u incidentu přítomny ještě jiné osoby, avšak přítomny mu podle ní nebyly ani sestra pana J., ani její přítelkyně.
19. Z protokolu o ústním jednání konaném ve věci přestupku paní K. P., jemuž byl přítomen i pan M. J., se poté mimo jiné podává, že paní K. P. se vyjádřila, že se předmětného skutku nikdy nedopustila, žádné výrazy jako póvl a sociální případ vůči panu J. nepoužila a pan J. si to vymyslel. Naopak pan J. a jeho manželka se podle ní na jejich adresu vyjádřili, že jsou přistěhovalecký póvl a náplava. Pan M. J. do protokolu uvedl, že Ing. P. mu přímo řekla, že je póvl a sociální případ, což se stalo za přítomnosti jeho manželky.
20. Dále se z protokolu o ústním jednání konaném ve věci přestupku žalobce, jemuž byl přítomen i pan M. J., mimo jiné podává, že žalobce uvedl, že toho dne ani nikdy jindy neužil vůči panu J. slova póvl nebo sociální případ, ani neřekl, že má holou prdel. Pouze řekl, že je smutné, že bydlí v domě svého otce, a že ten s nimi v domě nebydlí. Pan M. J. se do protokolu vyjádřil tak, že incidentu byla přítomna jeho manželka, a že žalobce mu řekl, že je póvl, sociální případ a má holou prdel. Žalobce dále sdělil, že na místě byla přítomna i jeho manželka s dětmi, manželka pana J. a sestra pana J. s přítelkyní.
21. Následně správní orgán prvního stupně předvolal jako svědkyni paní V. J., nar. X, bytem X (dále jen „**paní V. J.**“), a na návrh pana M. J. i paní M. S., nar. X, bytem X (dále jen „**paní M. S.**“). Z protokolu o ústním jednání konaném dne 4. 6. 2019, jemuž byl přítomen i žalobce a paní K. P., se podává, že byla jako svědkyně vyslechnuta paní V. J. Ta při svém výslechu mimo jiné uvedla, že dne 19. 6. 2018 byla mezi 20.00 a 20.24 přítomna před jejich domem, přičemž rovněž tam byla i její švagrová s kamarádkou, paní M. S. a manželé P. Dále paní V. J. sdělila, že si povídala s paní S. a kolem nich projeli manželé P., a že následně viděla žalobce, jak stojí v rohu své zahrady a povykuje. Poté k nim přiběhly děti (dcera paní V. J. a dcera paní M. S.), které slyšely žalobce křičet, a také P., přičemž žalobce řekl: „V., co nás tu zase pomlouváš.“ Paní P. nato řekla: „M., mám tě ráda, co se s ní bavíš?“ Rovněž paní V. J. vypověděla, že žalobce řval na jejího manžela, že jsou socky, póvl a sociální případ, že nebydlí ve svém domě, a že má holou prdel. Tyto slovní útoky pociťovala, že se týkají její osoby. Následně šla ošetřit dceru, protože jí začala téct krev z nosu, a manžel si šel dopít kávu. Na položené otázky odpověděla, že manželé P. se nechtěli bavit s paní S., ale šli jí cíleně vynadat za to, že se s ní baví. Snaží se žalobce vůbec nevnímat a její manžel žádná sprostá slova nepoužil ani nikomu nevyhrožoval. Žalobci pouze řekl: „Ty mi závidíš i tu holou prdel.“

22. Součástí správního spisu byl taktéž protokol o ústním jednání konaném dne 4. 6. 2019, jemuž byl přítomen i žalobce a paní K. P., ze kterého se podává, že byla jako svědkyně vyslechnuta paní M. S. Ta nejprve předala správnímu orgánu prvního stupně své vyjádření v písemné formě, které si sepsala, aby mohla vypovídat přesně a pravdivě a na nic nezapomněla. Následně paní M. S. vypovídala ústně a předně se věnovala situaci, která se netýkala dne 19. 6. 2018, ale až následujícího roku, kdy se jí žalobce dotazoval, co znamená zkratka DiS., zda dysgrafik nebo dyslektik, a popisovala jednání, které vnímá jako nevhodné vůči sobě a svému manželovi. K předmětnému incidentu sdělila, že si nemůže přesně vybavit datum, ale došlo k němu dne, kdy jí utekla slepice a paní J. jí pomohla tuto slepici najít, a proto šla dát paní J. jako poděkování vejce. Povíдалa si s paní J. a jejich děti si hrály, přičemž viděla, jak přijeli manželé P. a žalobce v rohu své zahrady něco říkal, ale neví co. S paní J. se dále bavily a P. k nim přišli bez pozdravu a v bojovém duchu. Paní P. jí oslovila jako M. a řekla jí, že jí přišla varovat, že paní J. vytváří komploty a roznáší pomluvy. Dále paní M. S. vypověděla, že tehdy rodinu J. ani moc neznala, ale od P. věděla, že mezi sebou mají jejich rodiny vyhrcoené vztahy. Chtěla zabránit tomu, aby byly u dalšího konfliktu děti, když bojová nálada byla zjevná, a proto dala pokyn dceři, aby s ní šla domů. V tu chvíli pan J. na P. zavolal: „Co děláte, ženské se normálně baví.“ Při jejím odchodu se pozornost manželů P. upřela na pana J. a slyšela, že žalobce panu J. řekl: „Ty drž hubu, ty vole, bydlíš u fotra, máš holou prdel.“ Co říkala paní P., to již neslyšela, a co se dělo dál neví, protože odešla. Svědkyně rovněž popsala incident z následujícího dne, kdy jí žalobce před školkou jejího syna řekl: „Paní J. říkala, že tvůj manžel je Makedonec.“ Ona mu však odpověděla, že nemá čas takové věci řešit. Na otázky právní zástupkyně žalobce poté odpověděla, že s paní P. měly dobré sousedské vztahy, a že si myslela, že se jí omluví. Dodala, že nemá konflikt ani s P., ani s J. S tímto incidentem se poté svěřila svým přátelům, ale nepamatovala si, co jí na to řekli.
23. Dále se ve správním spisu nacházel i protokol o ústním jednání konaném dne 4. 6. 2019, jemuž byla přítomna i paní K. P. Z tohoto protokolu se mimo jiné podává, že při ústním jednání bylo přehráno CD založené ve správním spisu na č. l. 36. Přitom správní orgán prvního stupně konstatoval, že zřetelná slova jsou patrná ze strany paní K. P. a žalobce, avšak nelze zjistit, zda tyto věty navazují na skutečné slovní útoky pana M. J. K námitce bylo přistoupeno k přehrávání CD na jiném zařízení, nicméně technika nebyla funkční.
24. Žalobce a paní K. P. zaslali správnímu orgánu prvního stupně své vyjádření ze dne 18. 7. 2019, v němž se mimo jiné vyjádřili i k výsledku paní M. S., přičemž její výpověď označili za nevěrohodnou. Následně popsali průběh předmětného incidentu z jejich pohledu. Ten podle nich probíhal tak, že po příjezdu domů zahlédli paní S. s paní J., po cestě na procházku paní S. pozdravili a paní K. P. jí řekla: „Ahoj M., protože tě mám ráda, tak bych tě chtěla varovat před paní J., prohlašuje o nás, že jsme úchylové a pedofilové, že nás chtějí vystěhovat a zabít, tak aby ses do něčeho nenamočila.“ V tu chvíli za nimi vyběhl pan J. ml., vulgárně na ně křičel a vyhrožoval jim. Proto panicky utíkali s dětmi domů a poté zavolali policii. Mají za to, že paní S. toto vše viděla a slyšela.
25. Správní orgán prvního stupně poté vydal pod č. j. 1213/18/pk dvě usnesení ze dne 12. 9. 2019, jimiž zastavil řízení ve věci přestupku pana M. J. a řízení ve věci přestupku paní K. P. Dále správní orgán prvního stupně vydal pod č. j. 1213/18/pk i rozhodnutí ze dne 12. 9. 2019, jímž uznal žalobce vinným přestupkem proti občanskému soužití dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil tím,

- že dne 19. 6. 2018 v době po 20. hodině u domu č. p. X v ul. X v X slovně napadl pana M. J., a to tak, že vůči němu užil slova „že má holou prdel“. Za tento přestupek uložil správní orgán prvního stupně žalobci správní trest napomenutí a také povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání a na základě podaného odvolání žalovaný uvedeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil k novému projednání.
26. Posléze si správní orgán prvního stupně opatřil opis z evidence přestupků týkající se žalobce ze dne 5. 3. 2020, přičemž z tohoto dokumentu se podává, že v evidenci přestupků nebyly nalezeny žádné informace o evidovaných přestupcích, a dále přípisem ze dne 25. 3. 2020, č. j. 1213/18/PK-95, vyzval žalobce a pana M. J., aby se usmířili. Žalobce se nato vyjádřil k podkladům rozhodnutí po novém projednání, v němž mimo jiné uvedl, že výrok, který mu je přičítán, nevyslovil a naopak tento výrok vyslovil sám pan M. J.
27. Správní orgán prvního stupně poté vydal ve věci rozhodnutí ze dne 19. 6. 2020, č. j. 1213/18/PK-115, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, spočívajícího v ublížení na cti jinému zesměšněním, kterého se úmyslně dopustil tím, že dne 19. 6. 2018 v době po 20. hodině u domu č. p. X v ul. X, v X, slovně napadl pana M. J., a to tak, že vůči němu užil slova „máš holou prdel“. Za spáchání tohoto přestupku byl žalobci uložen správní trest napomenutí a dále mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Předchozím rozhodnutím zrušil žalovaný k tomuto odvolání uvedeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu a věc vrátil k novému projednání.
28. Po tomto vrácení věci k novému projednání se dne 17. 12. 2020 uskutečnilo ve věci ústní jednání. Z protokolu o tomto ústním jednání se podává, že bylo přistoupeno k pokusu o usmíření. Pan M. J. k tomu sdělil, že se s žalobcem usmířovat nechce, a že by si přál, aby si sebe vzájemně nevšímal. Žalobce poté uvedl, že by byl ochoten uzavřít smír, pokud by se pan J. omluvil jeho manželce za hrubé nadávky, které proti ní užil.
29. Následně žalobce zaslal správnímu orgánu prvního stupně vyjádření ze dne 30. 12. 2020, v němž mimo jiné uvedl, že správní orgán prvního stupně nepostupuje v souladu s předchozím rozhodnutím, a že trvá na řádném provedení výslechu paní K. P. Správní orgán prvního stupně tedy znovu nařídil ve věci ústní jednání, na něž jako svědkyni předvolal paní K. P. Přitom vyrozuměl žalobce, že po ukončení ústního jednání bude mít možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Před tímto ústním jednáním žalobce nahlédl dne 5. 2. 2021 do správního spisu, jak se podává z protokolu o nahlížení do spisového materiálu ze dne 5. 2. 2021, č. j. 1213/18/PK-170.
30. Dne 10. 2. 2021 poté byla správnímu orgánu prvního stupně doručena žádost o odložení jednání, v níž právní zástupce žalobce uvedl, že z důvodu nemoci není možná účast paní K. P. na nařízeném ústním jednání, a požádal jménem žalobce a paní K. P. o odložení ústního jednání. Dále se k této žádosti připojil, a to z důvodu nutnosti nastudování rozsáhlého spisového materiálu, který se k jeho rukám dostal teprve 8. 2. 2021. Uvedl také, že v jeho domácnosti se nachází osoba, která v nedávné době přišla do styku s jinou osobou, u níž je podezření na nákazu onemocněním COVID-19. Následně dne

10. 2. 2021 zaslala paní K. P. správnímu orgánu prvního stupně prostřednictvím veřejné datové sítě zprávu, kterou požádala o odročení svého výsledku z důvodu náhlého vysokého pracovního nasazení na novém globálním projektu vedeném přes více časových pásem, na němž je nucena pracovat převážně v odpoledních a večerních hodinách. Právní zástupce žalobce posléze zaslal správnímu orgánu prvního stupně přípis, v němž uvedl, že důvodem žádosti o odložení ústního jednání na straně paní K. P. není nemoc, nýbrž pracovní vytíženost.
31. Z protokolu o ústním jednání konaném dne 11. 2. 2021 se podává, že paní K. P. se k nařízenému ústnímu jednání nedostavila. Následně správní orgán prvního stupně vydal dne 1. 4. 2021 prvostupňové rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

V. Rozhodnutí bez nařízení jednání

32. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, jelikož žalobce ani žalovaný k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

33. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právní stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu určeném žalobními body vycházel zdejší soud zejména z následujících právních předpisů.
34. Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí.*
35. Podle ustanovení § 82 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky (ve znění účinném do 1. 2. 2022) *mají účastníci řízení právo klást otázky sobě navzájem, svědkům a znalcům. Zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného, osoba přímo postižená spácháním přestupku, která dala souhlas se zahájením nebo pokračováním řízení, a orgán sociálně-právní ochrany dětí mají právo klást otázky účastníkům řízení, svědkům a znalcům. Dotazovaná osoba má právo odmítnout odpovědět a nesmí být tázána za stejných podmínek jako svědek. Správní orgán tuto osobu poučí o právu nevypovídat a o zákazu provádět výslech.*
36. Nejprve se zdejší soud věnoval námitce žalobce týkající se překvapivosti závěru žalovaného o zhojení vady spočívající v neprovedení a nehodnocení výsledku paní K. P., s tím spojené námitce neodůvodnění změny názoru žalovaného a potažmo též námitce nepřezkoumatelnosti uvedeného závěru. K tomu zdejší soud předně uvádí, že ačkoliv odůvodnění napadeného rozhodnutí by zřejmě mohlo být jasnější a srozumitelnější, je možné z něj dostatečným způsobem seznat důvody rozhodnutí a případné formulační nedostatky či nejasnosti odstranit výkladem napadeného rozhodnutí jako celku

s přihlédnutím k obsahu správního spisu. V předchozím rozhodnutí totiž žalovaný správnímu orgánu prvního stupně mimo jiné vytýkal, že v části společného řízení týkající se přestupku žalobce nebyl řádným způsobem proveden výslech paní K. P., a že se v odůvodnění svého rozhodnutí hodnocením její výpovědi žádným způsobem nezabýval. Správní orgán prvního stupně tak v rámci odůvodnění prvostupňového rozhodnutí doplnil důvody, pro které neprovedl výslech paní K. P. Žalovaný poté v napadeném rozhodnutí toto odůvodnění částečně rozvedl, přičemž z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze dovodit, že v tomto ohledu dospěl k závěru, že není nutné nadále trvat na řádném výslechu paní K. P., když obsah její výpovědi byl správním orgánům znám a nemohl dále přispět k objasnění skutkového stavu věci, který byl dostatečným způsobem zjištěn.

37. Tento závěr žalovaného lze dle názoru zdejšího soudu rovněž aprobovat. V projednávané věci totiž byly k předmětnému incidentu již předtím vyslechnuty paní V. J., paní M. S., pan M. J. a stejně tak i žalobce. Obsah výpovědi paní K. P. k předmětnému incidentu byl správním orgánům taktéž znám, když ta byla ještě v postavení obviněné z přestupku a potažmo též osoby přímo postižené spácháním přestupku pana M. J. k tomuto incidentu vyslechnuta při ústních jednáních konaných dne 15. 5. 2019 a rovněž se k němu vyjádřila společně s žalobcem v podání ze dne 18. 7. 2019 (založeno na č. l. 67 a násl. správního spisu). Z těchto vyjádření paní K. P. (a ostatně ani z jakýchkoliv podání žalobce) pak nevyplývá, že by její výpověď mohla jakkoliv dále objasnit relevantní skutečnosti nebo znevěrohodnit provedené svědecké výpovědi (zejména výpověď paní M. S.). Skutkový stav věci tedy byl skutečně již dostatečně objasněn i bez řádného provedení výslechu paní K. P., a to prostřednictvím svědeckých výpovědí, zejména výpovědi paní M. S., kterou správní orgány shledaly věrohodnou, přičemž s tímto hodnocením se zdejší soud ztotožňuje, jak bude rozebráno dále.
38. Zdejší soud tak má za to, že závěr žalovaného o dalším netrvání na provedení výslechu paní K. P. nebyl nesprávný či překvapivý a byl i dostatečným způsobem odůvodněn, přičemž toto odůvodnění nelze hodnotit jako nesrozumitelné či nepřezkoumatelné. V tomto ohledu tedy zdejší soud pochybení žalovaného neshledal a pouze na okraj podotýká, že co se týče odkazu na zásadu jednotnosti prvoinstančního a odvolacího správního řízení, chápe jej ve smyslu, že žalovaný jím chtěl pouze poukázat na skutečnost, že může argumentaci uvedenou v prvostupňovém rozhodnutí upřesnit, rozvést či doplnit, což také učinil.
39. Pro úplnost zdejší soud dodává, že napadené rozhodnutí nepovažuje za překvapivé ve smyslu, že by jím žalovaný zcela změnil závěry správního orgánu prvního stupně a odňal tak žalobci jednu instanci (způsobil mu újmu v důsledku ztráty možnosti se odvolat). Již správní orgán prvního stupně totiž v prvostupňovém rozhodnutí (zejména v bodě 86) uvedl důvody, pro které neprovedl výslech paní K. P. Žalobce tak měl možnost na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí reagovat ve svém odvolání, což také učinil. Žalovaný poté v rámci napadeného rozhodnutí tyto důvody uvedené v prvostupňovém rozhodnutí pouze rozvedl a nenahradil tedy veškeré závěry správního orgánu prvního stupně svými vlastními. Jinak řečeno žalobci byla zachována reálná a efektivní možnost v projednávané věci argumentovat. (K problematice překvapivých rozhodnutí blíže viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34.) Zdejší soud také ani neshledal, že by postup žalovaného byl v tomto ohledu v rozporu se zásadami správního řízení, jak dovozoval žalobce, a to ani se

zásadou legitimního očekávání, když žalovaný své závěry dostatečně odůvodnil, jak již bylo rozebráno výše. S ohledem na vše výše zmíněné tedy zdejší soud posoudil uvedené námitky jako neopodstatněné.

40. Jako důvodnou zdejší soud neposoudil ani námitku, že žalovaný neopřel závěr o zhojení vady řízení spočívající v neprovedení výsledku paní K. P. o zákonné ustanovení a dopustil se tak nezákonného postupu. K tomu zdejší soud uvádí, že smyslem odvolacího řízení je nejen posouzení zákonnosti rozhodnutí správního orgánu, jenž ve věci rozhodoval v prvním stupni, ale též odstranění vad, které se vyskytly v prvostupňovém řízení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2009, č. j. 2 As 24/2009-93, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, č. j. 6 As 201/2017-40). Obecně tak lze konstatovat, že není chybou, pokud odvolací správní orgán sám zhojí některé vady, které shledal v prvostupňovém řízení nebo rozhodnutí, a to za předpokladu, že se v takovém případě nejedná o překvapivé rozhodnutí (viz výše). V projednávané věci tak dle názoru zdejšího soudu nelze považovat za nezákonný postup žalovaného, jímž odstranil v rámci napadeného rozhodnutí vadu prvostupňového rozhodnutí spočívající v nedostatečném odůvodnění závěru o neprovedení řádného výsledku paní K. P.
41. Ohledně námitky týkající se zneužití správního uvážení žalovaným, považuje zdejší soud předně za nutné poukázat na vymezení pojmu správní uvážení v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Například v rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 46/2012-87, Nejvyšší správní soud v této souvislosti uvedl: „*Správní uvážení představuje zákonem danou možnost správního orgánu zvolit si na základě skutkových okolností projednávaného případu jedno z více možných zákonem předpokládaných řešení.*“ (Srov. též např. usnesení nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011-154.) Zdejší soud má za to, že žalovaný v projednávané věci při svých úvahách o neprovedení řádného výsledku paní K. P. a nezohlednění obsahu jejího vyjádření k předmětnému incidentu, potažmo tedy o dostatečném zjištění skutkového stavu věci, správní uvážení vůbec nepoužil. Žalovaný totiž neměl možnost na základě skutkových okolností zvolit si jedno z více možných řešení, ale musel řádně přezkoumat, zda je dostatečně zjištěn skutkový stav a případné neprovedení a nehodnocení důkazů řádně odůvodněno. Jelikož tedy k užití správního uvážení ze strany žalovaného v tomto ohledu vůbec nedošlo, považuje zdejší soud uvedenou námitku za zcela nepřípadnou.
42. Žalobce dále v podané žalobě namítal, že jednání, které je mu kladeno za vinu, nebylo dostačujícím způsobem prokázáno, nadto nedosahuje intenzity společenské škodlivosti a stejně tak postrádá intenzitu, která by byla s to naplnit znaky skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích. Tyto námitky žalobce však zdejší soud rovněž neshledal důvodnými. Konkrétně k námitce týkající se prokazování předmětného jednání žalobci zdejší soud uvádí, že tím se podrobně zabýval jak správní orgán prvního stupně na stranách 10 až 12 prvostupňového rozhodnutí, tak žalovaný zejména na stranách 2, 3, a 5 až 7 napadeného rozhodnutí. Zdejší soud se ztotožňuje se závěrem, že jednání bylo žalobci řádným a dostatečným způsobem prokázáno, a to především prostřednictvím výpovědi paní M. S. a dále též prostřednictvím výpovědi paní V. J. a pana M. J. V podrobnostech poté zdejší soud odkazuje na zmíněné pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí, v nichž je hodnocení jednotlivých důkazů podrobně rozebíráno.

43. Co se poté týče otázky společenské škodlivosti jednání žalobce, považuje zdejší soud za nutné předně obecně podotknout, že společenská škodlivost představuje materiální znak přestupku, přičemž je dána v případě porušení nebo ohrožení společenského zájmu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2014, č. j. 5 As 4/2013-26, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45). Dále je na tomto místě třeba připomenout, že objektem (chráněným zájmem společnosti) přestupku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích je občanské soužití a veřejný zájem na ochraně cti každého (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 57/2012-28, bod 36). Do tohoto zájmu společnosti bylo dle názoru zdejšího soudu jednáním žalobce zasaženo, když ten se hrubým a zesměšňujícím způsobem vyjádřil před dalšími osobami (včetně dětí) o poměrech pana M. J., čímž došlo k zásahu do zájmu na bezkonfliktním občanském soužití a ochraně cti jiných osob. Jednání žalobce tak je nutné považovat za společensky škodlivé.
44. Pro posouzení, zda došlo pronesením určitého výroku k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích poté není dle názoru zdejšího soudu (s ohledem na zájem chráněný tímto přestupkem) rozhodné, zda se osoba, vůči níž byl výrok směřován, cítí být sama tímto proneseným výrokem zesměšněna či jinak hrubě uražena, ale zda je tento výrok objektivně způsobilý za daných okolností hrubě urazit či zesměšnit, čímž dojde k ublížení na cti (srov. též rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2022, č. j. 41 A 73/2020-81, bod 43). Zdejší soud má za to, že hrubě pronesený výrok o majetkových poměrech jiné osoby (jako v případě jednání žalobce) je způsobilý zesměšnit, a tedy tuto jinou osobu zneuctit či ponížit. V projednávané věci také s ohledem na okolnosti případu nelze považovat výrok žalobce za vtip, ironii, sarkasmus či konstruktivní kritiku pana M. J.
45. Pro úplnost zdejší soud dále podotýká, že předchozí vulgární či hrubé jednání osoby přímo postižené spácháním přestupku nemůže být okolností, která by vylučovala protiprávnost jednání žalobce (srov. např. STRAKOŠ, J. § 7 Přestupky proti občanskému soužití. In: STRAKOŠ, J. Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář. 2018. Wolters Kluwer. Dostupné v systému ASPI). Případné předchozí hrubé či vulgární jednání pana M. J. by tedy jinými slovy nebylo možné bez dalšího hodnotit jako argument pro akceptaci předmětného jednání žalobce (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2022, č. j. 2 As 366/2019-42.). Stejně tak není pro posouzení předmětného jednání žalobce relevantní ani následující jednání osoby přímo postižené spácháním přestupku či jednání dalších osob.
46. Žalobce v podané žalobě poukazoval také na šikanózní postup správních orgánů, který spatřoval v jejich snaze za každých okolností rozhodnout o jeho vině a v bránění jeho procesní aktivitě. V souvislosti se svým tvrzením o snaze správních orgánů rozhodnout za každou cenu v jeho neprospěch však uvedl pouze zcela spekulativní a obecné úvahy, které ničím nepodložil, a ani zdejší soud sám v postupu správních orgánů tuto snahu neshledal. Dále poté zdejší soud neshledal ani to, že by správní orgán prvního stupně nezákonně bránil žalobci v jeho procesní aktivitě. K žalobcem konkrétně uvedenému případu, kdy podle něj byly v projednávané věci opakovaně zamítány návrhy na vyslechnutí paní K. P. a jeho samého, je v tomto ohledu nutné uvést, že žalobce byl k předmětnému incidentu vyslechnut v rámci ústního jednání konaného dne 15. 5. 2019.

K řádnému výsledku paní K. P. poté nedošlo z důvodů popsaných zdejší soudem již v bodě 37 tohoto rozsudku.

47. Rovněž žalobce upozornil i na vazby mezi rodinnými příslušníky pana M. J. a osobami ve vedení správního orgánu prvního stupně, zamítání námitek o podjatosti úředních osob, které podával, a neprovedení zápisu o přestupku pana M. J. do evidence přestupků. K tomu zdejší soud uvádí, že žalobcem tvrzené vazby, které měly existovat mezi rodinnými příslušníky pana M. J. a osobami ve vedení správního orgánu prvního stupně, nejsou pro projednávanou věc relevantní, když ve věci samé osoby ve vedení správního orgánu prvního stupně nerozhodovaly. Žalobce také poukazoval na to, že dle sdělení úředních osob byly ze strany otce pana M. J. často zajišťovány výlety pro osoby blízké těmto úředním osobám. Ohledně tohoto svého tvrzení však neuvedl, kterých úředních osob se týká, a ničím konkrétním jej ani nedoložil. Ostatně nelze přehlédnout, že tuto skutečnost žalobce neuváděl ani v žádné z četných námitek podjatosti, které v projednávané věci uplatnil. Pochybnosti o nepodjatosti úředních osob poté v projednávané věci nezakládá ani odkaz na pochybení správního orgánu prvního stupně, který neprovedl zápis přestupku pana M. J. do evidence přestupků, když toto pochybení bylo následně napraveno a z ničeho nevyplývá, že by mělo být způsobeno straněním panu M. J. Dále již žalobce v podané žalobě nic konkrétního stran podjatosti úředních osob rozhodujících v projednávané věci neuvedl a ani zdejší soud neshledal žádné okolnosti, které by o této podjatosti svědčily.
48. Žalobce následně namítal nesprávné hodnocení výpovědi paní M. S. a nezákonný postup správního orgánu prvního stupně při provádění výsledku této svědkyně. Co se týče námitek nesprávného hodnocení uvedené výpovědi, neshledal zdejší soud v tomto ohledu žádná pochybení správních orgánů a ztotožňuje se se závěry o její věrohodnosti. Znovu přitom odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí, kdy žalovaný se posouzením věrohodnosti této výpovědi zabýval na stranách 5 až 7 napadeného rozhodnutí a správní orgán prvního stupně na stranách 11 a 12 prvostupňového rozhodnutí.
49. Skutečnost, že svědkyně se v průběhu svého výsledku vyjádřila i k okolnostem, které neměly přímou souvislost s projednávanou věcí, totiž není dle názoru zdejšího soudu pro hodnocení věrohodnosti výpovědi této svědkyně podstatná. O nevěrohodnosti výpovědi paní M. S. pak nesvědčí ani to, že podle tvrzení žalobce měla vůči němu při svém výsledku činit výpady a uvádět dehonestující a nepravdivá tvrzení. Jak totiž správně uzavřely i správní orgány, paní M. S. souvisle vypověděla, co ví o předmětu řízení, a její výpověď o předmětném incidentu se v podstatných rysech shodovala s výpovědí paní V. J., pana M. J. a ostatně i s vyjádřením žalobce, se kterým se lišila pouze v části týkající se samotné konfrontace mezi žalobcem a panem M. J. Ohledně žalobcem zmiňovaných špatných sluchových a zrakových schopností paní M. S., se lze opět ztotožnit ze závěry žalovaného. Z protokolu o ústním jednání, při němž byl výslech paní M. S. proveden, v tomto ohledu nic nevyplývá a z nahrávky tohoto výsledku pořízené žalobcem, jež je rovněž součástí správního spisu, se pak podává pouze to, že paní M. S. hovořila o svých (ne tak dobrých) zrakových a sluchových schopnostech toliko ve smyslu, že neví, co žalobce říkal, když od něj byla vzdálena zhruba 15 metrů, a také že neví, co při jejím odchodu říkala paní K. P. Z výše uvedených skutečností tak dle názoru zdejšího soudu skutečně nelze dovodit, že by paní M. S.

nebyla schopná ve věci svědčit nebo že by její výpověď nebyla věrohodná, jak ostatně správně dovodily i správní orgány.

50. K námitce nezákonného postupu správního orgánu prvního stupně při výslechu paní M. S. poté zdejší soud předně uvádí, že pokud by skutečně došlo k tomu, že žalobci bylo znemožněno pokládat svědkyni otázky, jednalo by se ze strany správního orgánu prvního stupně vskutku o procesní pochybení. Toto právo mu totiž zaručuje ustanovení § 82 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky, ze kterého jistě nelze dovodit, že by jej mohl účastník řízení vykonat pouze prostřednictvím svého zástupce. Z žalobcem pořízené nahrávky výslechu paní M. S. se však podává, že toto právo nebylo upřeno žalobci, ale výslovně toliko paní K. P. O upření tohoto práva žalobci se z pořízené nahrávky nepodává ničeho. I kdyby však bylo toto právo opravdu upřeno žalobci, vyplývá z protokolu o ústním jednání, při němž byl proveden výslech paní M. S., že klást otázky bylo umožněno právnímu zástupci žalobce (resp. jeho substitutovi), který této možnosti také využil. Ostatně tuto skutečnost žalobce žádným způsobem v podané žalobě nerozporoval. Žalobci tak nepochybně bylo umožněno klást otázky svědkyni prostřednictvím svého zástupce, pročez případné pochybení v podobě výslovného upření práva klást otázky svědkyni přímo by zřejmě z daných okolností nebylo možné považovat za podstatné porušení ustanovení o řízení, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Námitky žalobce v tomto směru tak zdejší soud posoudil jako nedůvodné.
51. Poukaz žalobce na řízení vedené zdejším soudem pod sp. zn. 3 A 98/2020 poté zdejší soud vyhodnotil jako zcela irelevantní, jelikož se týká žaloby proti rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí, kterým správní orgán prvního stupně uložil žalobci v jiném správním řízení pořádkovou pokutu. Ostatně zdejšímu soudu je poté z úřední činnosti známo, že podaná žaloba byla jeho rozsudkem ze dne 29. 11. 2022, č. j. 3 A 98/2020-44, zamítnuta. Pro úplnost tak zdejší soud odkazuje na tento zmíněný rozsudek, v němž mimo jiné uvedl: *„Ze spisového materiálu, zejména z audiozáznamu z ústního jednání a jeho přepisu, jednoznačně vyplývá, že žalobce skutečně narušoval jednání hlasitými výroky a vstupováním do řeči úřední osobě, čímž způsobil, že jednání nemělo obvyklý průběh. Dále rušil jednání tím, že svévolně opouštěl místnost a telefonoval své tehdejší právní zástupkyni. [...] K tvrzení žalobce, že se jednalo o jednání, kterým se žalobce sám chránil proti šikanoznímu chování ze strany prvostupňového orgánu soud považuje za nutné poznamenat, že ze záznamu ústního jednání ze dne 4. 5. 2020 a jeho přepisu nevyplývá, že by se správní orgán takového jednání dopouštěl. Odpovědná úřední osoba žalobce opakovaně žádala, aby přestal ústní jednání rušit a aby se držel předmětu jednání, od kterého žalobce často odbočoval. Kritika k chování úředních osob při tomto ústním jednání je tak lichá zejména z toho důvodu, že sám žalobce konflikty, které při jednání vznikaly, inicioval a odmítal uposlechnout pokynů odpovědné úřední osoby.“*
52. Relevantním poté v projednávané věci není ani žalobcem zdůrazněná skutečnost, že on i jeho manželka jsou terčem opakovaných útoků a výhružek ze strany pana M. J. a jeho rodiny. Jak již uvedl zdejší soud výše (pod bodem 45 tohoto rozsudku, na který zde odkazuje), nemůže být případné vulgární či hrubé jednání pana M. J. a jeho rodiny bez dalšího okolností, která by vylučovala protiprávnost předmětného jednání žalobce, ani argumentem pro jeho akceptaci. Z tohoto důvodu tedy není nutné v řízení před soudem provádět ani důkazy navrhované žalobcem k prokázání konfliktů mezi rodinou žalobce a rodinou pana M. J.

53. Závěrem soud pro úplnosti uvádí, že neprovedl důkazy, které navrhoval žalobce v žalobě (potvrzení o invaliditě, průkaz ZTP žalobce, zvukové záznamy a jejich přepisy pořizené žalobcem atd) v rámci jednání (jehož konání nadto účastníci nepožadovali), a to z důvodu jejich nadbytečnosti. Správní spis totiž obsahuje dostatečné podklady k posouzení věci, a to včetně velké části žalobcem k důkazu navrhovaných listin a zvukových nahrávek, pročež soud nepovažoval za nezbytné je zvláště provádět v rámci jednání.

VII. Závěr a náklady řízení

54. Zdejší soud tedy uzavírá, že žalobní námitky žalobce důvodnými neshledal a v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti. Zdejší soud proto dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
55. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 24. března 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce